

**Sprawozdanie z konferencji
dla nauczycieli szkolnictwa specjalnego, przedszkoli i edukacji
wczesnoszkolnej**

13 marca 2014 r. w Ośrodku Doradztwa Metodycznego odbyła się konferencja metodyczna pod hasłem: **„Zabawa jako najlepsza forma aktywności wspomagającej rozwój dziecka”**. W konferencji udział wzięło 33 nauczycieli szkolnictwa specjalnego, szkół podstawowych i przedszkoli powiatu głogowskiego. Konferencję przygotowali i przeprowadzili mgr Beata Cześniuk – doradca metodyczny szkolnictwa specjalnego oraz mgr Małgorzata Jabłońska – Szewców – doradca metodyczny edukacji wczesnoszkolnej.

Program konferencji obejmował następujące zagadnienia:

- **cechy zabawy,**
- **rodzaje zabaw,**
- **znaczenie zabawy w rozwoju dziecka,**
- **funkcje zabawy,**
- **terapeutyczna rola zabawy.**

Już od wieków, zabawa uznana jest za podstawową formę aktywności dziecka. Zabawy przygotowują do dalszego życia. Zaspokajają potrzeby aktywności i poznania rzeczywistości. Rozwijają i kształtują zmysły dziecka, wzbogacają jego życie uczuciowe i wyobraźnię. Wpływają również na rozwój społeczny. Zabawy uczą wytrwałości, rozwijają poczucie estetyki, uwagę i orientację, myślenie, spostrzegawczość i pamięć, inteligencję twórczą i wyobraźnię. Budują poczucie przyjaźni i koleżeństwa.

W zabawach zespołowych dziecko musi nauczyć się podporządkowania pewnym regułom, bo uczy się zarówno wygrywać jak i przegrywać. Poprzez aktywność zabawową dziecko rozwija swój umysł, rozszerza swoje doświadczenia, doskonali umiejętności fizyczne i umysłowe, rozwija się intelektualnie i emocjonalnie. Zabawa musi posiadać cechy swobody, nie wolno do niej dziecka zmuszać. Ono również ma prawo decydowania, w co się bawić, z kim oraz jaki zabawa będzie miała przebieg. Dzieci mają wrodzoną potrzebę eksperymentowania, dlatego też repertuar ich zabaw to naturalne okazje do uczenia się. Dobrze wiedzą, że aby się czegoś nauczyć należy próbować i że coś nieznanego, do zabawy zachęca i intryguje. Podczas zabawy zaobserwować możemy pomysłowość dziecka.

Zabawa:

- pełni funkcję przygotowawczą (uczy przyszłych zadań życiowych),
- służy wyrównywaniu braków codziennego życia,
- zaspakaja trudne do realizacji pragnienia,
- kształci osobowość dziecka,
- pełni funkcję wychowawczą (ma ogromny wpływ na socjalizację dzieci),
- sprzyja zaspokajaniu wrodzonej dzieciom potrzeby działania.

Wszystkie te wnioski to najlepszy dowód na to, że zabawa w edukacji dzieci powinna zajmować miejsce naczelne. A my, nauczyciele jak najwięcej powinniśmy o niej wiedzieć i stosować jako główną strategię pracy z dziećmi – obok strategii zadaniowej.

mgr Beata Cześniuk
mgr Małgorzata Jabłońska – Szewców